

Refugi de pau i bellesa

El concert de diumenge a Cassà, amb Di Domenico, Cassiers, Cabras i Roca X.C.

XAVIER CASTILLÓN

Diumenge al vespre, mentre en alguna localitat veïna continuava el xivarri sonorament despietat de les rues de carnaval, la Sala Galà de Cassà de la Selva es va convertir, gràcies al cicle de concerts Jazzà, en un petit refugi de pau i bellesa, de música no forçadament amable ni construïda per complaure les masses ni els algoritmes, però sí elaborada amb passió i respecte per part d'uns músics acostumats a viatjar i a conquerir els cors dels oients pam a pam, sense presses. Justament, el respecte va ser el que més va agrair el bateria i compositor barceloní Oriol Roca (1979) al públic present a la sala, al final del concert, en nom dels seus companys: el pianista romà Giovanni Di Domenico (1977) i el contrabaixista sard Manolo Cabras (1971), que completen el seu trio estable entre Brussel·les i Barcelona, i la cantant i paisatgista sònica belga Lyn Cassiers (1984), brillant vocalista que realment crea espais sonors únics amb la seva veu, el micròfon que apropa o allunya de la seva boca i les màquines que l'ajuden a esculpir les síl·labes que emet com un instrument més.

Tal com va explicar Roca després del concert als espectadors que van voler compartir amb els músics una xerrada informal i una copa de vi per cortesia de l'organització –un dels moments únics que ofereix el Jazzà–, el disc que van presentar a Cassà, *Live at Jazz Cava*, és el fruit d'una coproducció entre el Festival de Jazz de Vic i l'actiu segell Underpool, que fa fer possible un vell desig de Roca: sumar la musicalitat del seu trio a una vocalista, preferiblement Cassiers, amb la qual ja havia coincidit als escenaris jazzístics de la capital belga, on també estan instal·lats Cabras i Di Domenico.

Durant els assajos previs a la gravació del disc a Vic, el 7 de maig passat –de fet, la primera actuació en públic del quartet–, Roca anava portant a Brussel·les les composicions a les quals Cassiers incorporava les lletres, amb l'única excepció de The Mutilated, que adapta i tradueix a l'anglès un poema de Gabriel Ferrater, que parla de mutilacions emocionals.

Des del maig, els quatre músics no han coincidit més a l'escenari fins la tanda de concerts a Catalunya que es va cloure diumenge a Cassà, però el seu bon ofici i la seva gran compenetració es van fer evidents durant l'hora i escaig de concert: una superba demostració de jazz contemporani en aquest Jazzà , que gràcies a la col·laboració entre l'àrea de Cultura de l'Ajuntament de Cassà i Underpool s'està convertint en una oasi jazzística imprescindible.

Publicat a: El Punt, 21 de febrer de 2023

Font del document: <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2257416-refugi-de-pau-i-bellesa.html>